

På Götaplatsen talade utrikesminister Margot Wallström för Socialdemokraterna – utan att nämna Västsahara. Men Västsaharas flagga vajade bland åhörarna. Banderollen "Marocko ut ur Västsahara" fanns däremot i Vänsterpartiets tåg till Brunnsparken.

”Vi är besvikna och frustrerade”

Det blev inget MR-mandat och inte heller några nya beslut om hur MINURSO (United Nations Mission for a Referendum in Western Sahara) ska kunna verkställa sitt uppdrag, när FN:s säkerhetsråd publicerade sin resolution om fredsstyrkan för Västsahara 29 april.

Mandatet förlängdes som vanligt ett år men innehållet är betydligt lamare än förra året.

För att bryta det status quo som råder krävde rådet då, för ett år sedan, att FN-sändebudet Christopher Ross skulle göra täta besök i området för att få igång samtal mellan Marocko och Polisario Front som skulle leda till förhandlingar. Fredsstyrkan skulle också utökas med 15 militärer. Kommissionären för MR-kontoret (OHCHR) i Genève skulle besöka Västsahara. FN-personal skulle inte hindras från att besöka området.

Med facit i hand kan man konstatera att följande hänt under det gångna året:

Varken Christopher Ross eller den nya MINURSO-chefen Kim Buldoc kunde under 8 månader besöka den ockuperade

– Det vi behöver är ett starkt internationellt stöd och press på Marocko. Men det kommer inte, säger Aliyen Kentawi, Polisarios representant i Sverige.

de delen av Västsahara. Först efter att FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon själv ringt upp Marockos kung i januari fick Kim Buldoc resa till sitt kontor i El Aaiún och Christopher Ross kunde göra två resor i området under våren.

De 15 extra militärerna hade i april ännu inte fått inresetillstånd.

MR-kommissionären reste till Marocko i stället för till Västsahara i maj 2014. En delegation ledd av FN-tjänstemannen Anders Kompass hade dessförinnan utan kommis-

”Denna resolution som inte innehåller något nytt leder till mer problem, mer frustration och mindre förtroende för FN.”

sionär rest till El Aaiún. Ingen rapport från det besöket har publicerats.

Västsahariska människorättsförfvarare fortsätter att misshandlas, torteras och fängslas. Under det gångna året har 75 observatörer från olika länder avvisats från Västsahara.

Trots alla dessa händelser krävs i årets resolution enbart att Ross ska fortsätta på samma spår, det vill säga försöka få Marocko och Polisario Front att komma överens om en lösning. Marocko vägrar självständighet för Västsahara. Polisario hävdar rätten till en folkomröstning om självständighet, det som är själva namnet på och uppgiften för FN-styrkan.

Frankrike med sin vetorätt och Spanien är de länder som stoppat kraven från andra nationer på åtminstone ett MR-mandat. Afrikanska Unionens synpunkter har inte heller beaktats.

– Vi är mycket besvikna. Detta var inte vad vi hade väntat oss. Inga framsteg har gjorts, varken politiskt eller när det gäller de mänskliga rättigheterna (MR), säger Aliyen Kentawi, Polisarios representant i Sverige.

– Denna resolution som inte innehåller något nytt leder till mer problem, mer frustration och mindre förtroende för FN. Folk är mycket upprörda. Det har varit manifestationer i ockuperat område med nya övergrepp på demonstranterna.

– Det här är en svår situation för Polisario. Ingenting händer. Man leker med elden, för människor är verkligen upprörda efter alla dessa år.

– Det vi behöver är ett starkt internationellt stöd och press på Marocko. Men det kommer inte.

Det här kan leda till att folk blir desperata och våldsamma. Den här resolutionen är verkligen inte rätta sättet att sköta den här delikata situationen.

– Polisario kommer att med alla medel försöka undvika våldsamheter. Men denna svåra situation är det internationella samfundets ansvar, inte vårt.

– Ett svenskt erkännande av Västsahara skulle vara ett tecken för befolkningen att världen inte är likgiltig för vad som händer.

– Vi har inte förlorat hoppet. Vi fortsätter, även om det inte är lätt efter 40 år, säger Aliyen Kentawi.

**Text: Lena Thunberg
Bilder: Kristin Ivarsson
och Lena Thunberg**